FİYATI:
(25 TURGUT=250 TL.)
KDV dahil
20 KASIM 1988 PAZAR
SAYI: 846

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

İşin suyu çıktı!

Adalet Bakanı mahkum aileleriyle görüşmeyi reddedip, defile izlemeye gidiyor. İçişleri Bakanı insanlara şille tokat girişen, işkenceci polislerini kolluyor. Ülkeyi üç kez batıranlar yeniden iktidara gelmek için masum pozlarda demeçler veriyor. Özal Milli Savunma Bakanı'nın yolsuzluk dosyalarını "Önemi yok" diyerek geçiştiriyor. Hayalici hırsızları kurtarmak için yeni yasalar çıkarılıyor. Üniversiteleri perişan eden "YÖK" hâlâ savunuluyor.

Bizim de bir çift SÖZÜMÜZ VAR

Çağrı...

Milli Eğitim Bakanlığı ve ÜSYM, yerleştirme sınavının puan hesaplanmasında bu yıl Haziranda mezun olacakların havadan puan almalarına yarayacak bir değişiklik yaptı. Geçen yıllarda mezun olanları, haziranda mezun olamayacakları, bu haksız ve hukuk dışı uygulamayı iptal ettirmek için Danıştay'a iptal davası açmaya çağırıyorum.

B. Kınalı (Denizli)

Gazetecilerimize...

Türkiye'de "çağ atlama" modası yaygın. Ancak basın dünyamızın kimi yüksek tirajlı gazeteleri, değil çağ atlamak "Çağdaş" bile olmayı başaramıyorlar. Örnek mi? Sabah gazetesi. Satış için lotarya yetmemiş olmalı ki "Hastanelerde aşk üçgeni" adıyla hemşireleri hedef alan masallar yayınlamaya başladı. Böyle bir yazı yalnızca hemşirelere değil, o gazeteyi okuyanlara da hakarettir.

Zehra (Konya)

Yeter artık...

Yıllardır kamuoyuna "İşkence yoktur. Bunun aksini iddia edenler devletimizi yıpratmak isteyenlerdir" diyen Sayın İçişleri ve Adalet Bakanları, lütfen Gaziantep Özel Tip Cezaevine gelin de, bizzat cezaevi müdürü Mehmet Temir'in başgardiyan ve gardiyanların, cop, sopa ve demirlerle katıldığı toplu dayaktan dolayı kaburga ve göğüs kemikleri kırılan, gözleri ayakları, elleri yaralanan, kafaları yarılan 60 mahkumu görün. Görün de işkence var mı yok mu bilin... Sonra diliniz varıyorsa "İşkence yoktur" deyin...

Yılmaz (Gaziantep)

Sayın Oktay Ekşi...

Gençlik Şûra'sının ardından gençlerimize yazdığınız satırların mürekkebi solmadan, yeni kara satırlar eklediniz yazılarınıza: Çocukları hapiste olan annelerin istekleri için yazdıklarınız.. Size sizin üslubunuzla yanıt vermek istemem. Ama insanca yaşamanın her insanın hakkı olduğunu hatırlatmak isterim. Basının insan haklarının savunucusu olması gerektiğini yalnız "Basın mensupları tartaklığında" mı hatırlayacaksınız?

Fatma Çelik (İstanbul)

GIRGIR
KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Hapishanelerdeki insanlık dışı koşulların iyileştirilmesi için ilgililere ulaşmaya çalışan mahkum aileleri hababam joplanıp dövülüyorlar.

● Sirkeci'deki ünlü polis merkezi "Sansaryan Han" alışveriş merkezi oluyor ...

● Elektrik de zamlandı.

● Hoşgörülü olduğunu iddia eden Özal iktadarında dava açılmamış yazar çizer kalmadı. Son olarak karikatürist Güneri İçoğlu bir karikatürden 10 ay ağır hapis cezasına çarptırıldı.

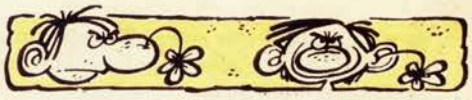

NALAN YIRTMAÇ
Zuhuratbaba mah. Akatlar sok. No: 21/8 Bakırköy

METİN AÇIKGÖZ
2422 Sok. No: 10 Gültepe-İstanbul

H.ALİ ŞİMŞEK
Marmara Üniversitesi Çalışma Ekonomisi 1
Anadoluhisarı-İstanbul

MERAL DERİBAŞ
Nato Cad. Çilingir apt. D.4 Adapazarı

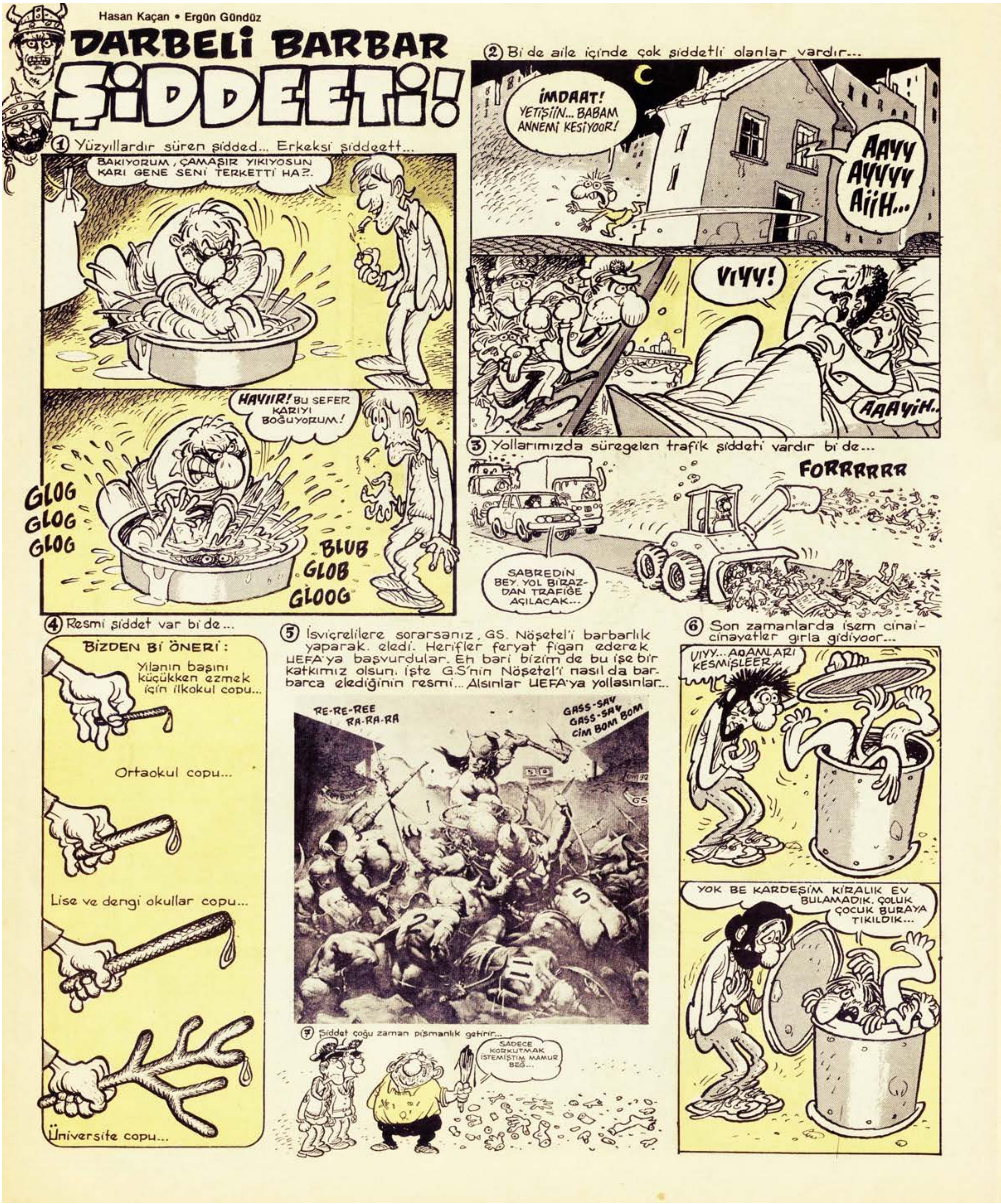
Hasan Kaçan • Ergün Gündüz
DARBELİ BARBAR
ŞİDDEETİ!
1 Yüzyıllardır süren şidded... Erkeksi şiddeett...
BAKIYORUM, ÇAMAŞIR YIKIYOSUN KARI GENE SENİ TERKETTİ HA?.
HAYIIR! BU SEFER KARIYI BOĞUYORUM!
GLOG GLOG GLOG
BLUB GLOB GLOOG
2 Bi de aile içinde çok şiddetli olanlar vardır...
İMDAAT! YETİŞİİN... BABAM ANNEMİ KESİYOOR!
AAYY AYYYY AiiH...
VIYY!
AAAYiH..
3 Yollarımızda süregelen trafik şiddeti vardır bi de...
FORRRRRR
SABREDİN BEY. YOL BİRAZDAN TRAFİĞE AÇILACAK...
4 Resmi şiddet var bi de...
BİZDEN Bİ ÖNERİ:
Yılanın başını küçükken ezmek için ilkokul copu...
Ortaokul copu...
Lise ve dengi okullar copu...
Üniversite copu...
5 İsviçrelilere sorarsanız, GS. Nöşetel'i barbarlık yaparak. eledi. Herifler feryat figan ederek UEFA'ya başvurdular. Eh bari bizim de bu işe bir katkımız olsun. İşte G.S'nin Nöşetel'i nasıl da barbarca elediğinin resmi... Alsınlar UEFA'ya yollasınlar...
RE-RE-REE RA-RA-RA
GASS-SAV GASS-SAV CİM BOM BOM
7 Şiddet çoğu zaman pişmanlık getirir...
SADECE KORKUTMAK İSTEMİŞTİM MAMUR BEĞ...
6 Son zamanlarda isem cinai-cinayetler gırla gidiyoor...
UIYY... ADAMLARI KESMİŞLEER...
YOK BE KARDEŞİM KİRALIK EV BULAMADIK. ÇOLUK ÇOCUK BURAYA TIKILDIK...

UTANMAZ ADAM

Yazan: OĞUZ ARAL
Çizenler: Oğuz Aral / Ergün Gündüz

Biraz da savaşalım...

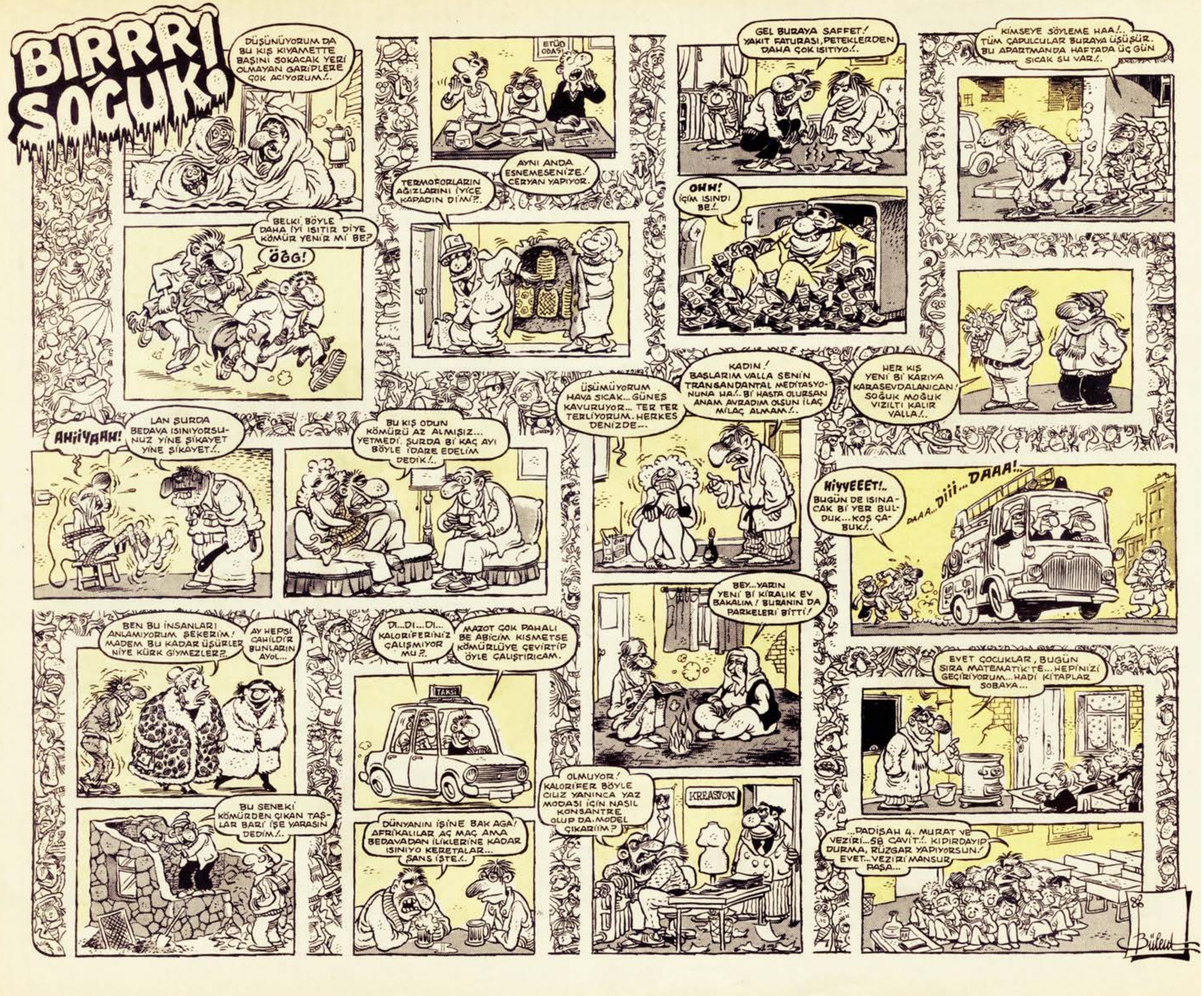

BIRRR! SOĞUK!
DÜŞÜNÜYORUM DA BU KIŞ KIYAMETTE BAŞINI SOKACAK YERİ OLMAYAN GARİPLERE ÇOK ACIYORUM!..
BELKİ BÖYLE DAHA İYİ ISITIR DİYE KÖMÜR YENİR Mİ BE?
ÖĞG!
ETÜD ODASI
AYNI ANDA ESNEMESENİZE! CERYAN YAPIYOR.
TERMOFORLARIN AĞIZLARINI İYİCE KAPADIN DI Mİ?..
GEL BURAYA SAFFET! YAKIT FATURASI, PETEKLERDEN DAHA ÇOK ISITIYO!..
OHH! İÇİM ISINDI BE!..
KİMSEYE SÖYLEME HAA!.. TÜM ÇAPULCULAR BURAYA ÜŞÜŞÜR. BU APARTMANDA HAFTADA ÜÇ GÜN SICAK SU VAR!..
HER KIŞ YENİ Bİ KARIYA KARASEVDALANICAN! SOĞUK MOĞUK VIZILTI KALIR VALLA!..
AHİİYAAH!
LAN ŞURDA BEDAVA ISINIYORSUNUZ YİNE ŞİKAYET YİNE ŞİKAYET!..
BU KIŞ ODUN KÖMÜRÜ AZ ALMIŞIZ... YETMEDİ. ŞURDA Bİ KAÇ AYI BÖYLE İDARE EDELİM DEDİK!..
ÜŞÜMÜYORUM HAVA SICAK... GÜNEŞ KAVURUYOR... TER TER TERLİYORUM. HERKES DENİZDE...
KADIN! BAŞLARIM VALLA SENİN TRANSANDANTAL MEDİTASYONUNA HA!.. Bİ HASTA OLURSAN ANAM AVRADIM OLSUN İLAÇ MİLAÇ ALMAM!..
HİYYEEET!.. BUGÜN DE ISINACAK Bİ YER BULDUK... KOŞ ÇABUK!..
DAAA... Dİİİ... DAAA!..
BEN BU İNSANLARI ANLAMIYORUM ŞEKERİM! MADEM BU KADAR ÜŞÜRLER NİYE KÜRK GİYMEZLER?..
AY HEPSİ CAHİLDİR BUNLARIN AYOL...
Dİ... Dİ... Dİ... KALORİFERİNİZ ÇALIŞMIYOR MU?..
MAZOT ÇOK PAHALI BE ABİCİM KISMETSE KÖMÜRLÜYE ÇEVİRTİP ÖYLE ÇALIŞTIRICAM.
TAKSİ
BEY... YARIN YENİ Bİ KİRALIK EV BAKALIM! BURANIN DA PARKELERİ BİTTİ!
EVET ÇOCUKLAR, BUGÜN SIRA MATEMATİK'TE... HEPİNİZİ GEÇİRİYORUM... HADİ KİTAPLAR SOBAYA...
BU SENEKİ KÖMÜRDEN ÇIKAN TAŞLAR BARİ İŞE YARASIN DEDİM!..
DÜNYANIN İŞİNE BAK AGA! AFRİKALILAR AÇ MAÇ AMA BEDAVADAN İLİKLERİNE KADAR ISINIYO KERETALAR... ŞANS İŞTE!..
OLMUYOR! KALORİFER BÖYLE CILIZ YANINCA YAZ MODASI İÇİN NASIL KONSANTRE OLUP DA MODEL ÇIKARIRIM?
KREASYON
...PADİŞAH 4. MURAT VE VEZİRİ... 58 CAVİT!.. KIPIRDAYIP DURMA, RÜZGAR YAPIYORSUN! EVET... VEZİRİ MANSUR PAŞA...
Bülent

HAFTANIN

Şakırdılukurdusu

Bir Gazete Dramı...

Atilla Atalay

—Bu kes yapıştır işinin sonu geldi artık İhsan... Herkesin evinde kartondan mahalleler var.. Son olarak daha önce verdiğimiz Macaristan Evi'nin üstüne kartondan bir kat çıktık.Artık okuyucuya verebileceğimiz bir köpek kulübesi dahi kalmadı.. Yeni bir kampanya başlatmamız gerekli.

—Remzi Abi, bence bu "kes yapıştır ev" işini daha sürdürebiliriz.. İlk etapta yeşil karton dağıtalım.. Daha önce verdiğimiz karton evlerin arasına "yeşil alan" olarak serpiştirsinler.. Sonra beyaz karton verip "kar yağdı evlerin damına beyaz yapıştırın" deriz.. En son karayolu veririz. Yalnız,tabii karayolu açarken evlerin bir kısmının yırtılması gerekiyor ki, yola yer kalsın.. Ben küçük bir plan yaptım.. Yol açmak için ilk etapta okuyucuya yırtılacak evler: Zimbabve evi, Fuji takımada..

—Manyak olma İhsan, kafanı keser koluna yapıştırırım.. Neler söylüyorsun?

—Ama Remzi Abi, madem okuyucuya yüzlerce karton ev verdik alt yapı hizmetleri de gerekli.. Örneğin diğer gazetelerin verdikleri kartondan futbolcuların oynayabilecekleri kartondan yeşil alanlar gerekli.. Kartondan su ve elektrik şebekeleri de kurulmalı.. Yoksa plansız karton kentleşme olur..

—Bize ne be kardeşim. Okuyucu çok isterse kartondan bir belediye başkanı ve kartondan dozerler veririz.. Onlar uğraşır.. Sana bu karton işini unut diyorum.. Yenilik getir.. Yoksa okuyucu gazeteyi bırakır.. Zaten hepsi "lütfen" gazete okuyor..

—Öhö... Öyleyse yeni bir şans oyunu başlatalım.. Okuyucularla pişti oynayabiliriz örneğin.. Dörder kağıt veririz.. 151'de biter..

—Cık... Yapıldı.. Oynandı.. Tombala, bingo, poker, domino, pişti, bakara, 21, tavla... Okuyucuyla tüm şans oyunlarını tüm gazeteler oynadı. Kızma birader, borsa oyunları dağıtıldı. Hepsi bitti..

—Buldum.. Okuyucularla **"Ende Tura 1—2—3... Yağ Satarım Bal Satarım, Kabakçıbaşı Kabakların Pişti mi?.. Mendilim Köşeköşe Bizden Size Kim Düşe.. Kukalı Saklambaç, Kurtarmaç, İstop, Yakartop** oynayabiliriz.. Sakın söylediklerim için bana kızma Remzi Abi.. Herşey ortada.. Maalesef ülkemizdeki gazete okuyucularının çoğu çocuk ruhlu.. Dikkatlerini çekip onlarla çocukça oyunlar oynamazsak gazete okumuyorlar..

—Hıh.. küçüğüm, pek de cahilsin!. kendince yeni birşey bulduğunu sandın.. Acemi çaylak.. Senin dediğini zaten yıllar önce denedik. Ben daha o zaman tıfıl bir muhabirdim.. Yazı işleri müdürümüz Zekeriya Bey vardı.. Gazeteyi okutturmak için okuyucularla uzuneşek oynarken altta kalıp ölmüştü.. Rahmetliyle dağıtım kamyonlarına binip, mahalle mahalle dolaşır, okuyucularla kafakarış misket oynardık.. Tumba, mors, kuyu. Ben bu misket oyunlarını hep meslekte öğrendim.. Tavukgötü stiliyle çok güzel misket atardım.. Şak, "kafliği" vurur okuyucuları öter, üç gaste satardım.. Yırtına yırtına tirajları ancak bugünkü haline getirebildik..

—Tavuk şeyi dediniz de.. Hiç okuyucularla lades oynadık mı? Kartondan lades kemiği dağıtıp okuyucularla lades tutuşuruz. Unutup da birbirinden bişey alan kaybeder..

—Hıyara bak.. Okuyucu yenilmemek için bizim çıkarttığımız gazeteyi almaz ki.. Tiraj hepten gider.

—Bayiiden gazetemizi alırken "aklımda" derse bişey olmaz ama... Biz de onların gönderdikleri mektupları filan alırken "aklımda" deriz.. Kim "aklımda" demeyi unutursa ladesi kaybeder..

—Sen anlatmaya devam et.. Ben telefonla matbaayı arayıp baskıyı durdurayım.. Araya cinayet haberi giricez.. Ben seni bu ilginç önerilerin yüzünden vurucam! Sus be!

—Peki öyleyse.. Gazetenin bi sayfasını kaysı pestiline basalım.. Okuduktan sonra yesinler.

—Oğlum zaten gaste kağıdı bulucaz diye anamız ağlıyor.. Bi de kaysı pestilcileriyle mi uğraşıcaz..

—Geriye bir tek çare kalıyor.. Madem okuyucu çocuk ruhlu ve arabesk.. Gözyaşı.. Kırık gurur.. Ayağına yatıcaz.. İbo'nun kasedi gibi kapışacaklar.

—Ne lan! Onu da yaptık.. Küçük Emrah'ın hayatı ve eserleri adlı kitap dağıttık..

—Benim demem o dili. Okuyuculara çocuk gibi küsücez.. Gidiyomuş gibi yapıcaz.. Bu numaraya dayanamazlar.. Başbakan bile yaptı..Diycez ki; "sizlere bir gazete okutacaz diye yapmadığımız şaklabanlık kalmadı. Yıllarca didindik.. Feleğin sillesini bin kere yedik. Makinelerimizi kırdılar, muhabirlerimizi dövdüler. Niçin? Size haber ulaştıracaz diye. Hork.. Gık demedik.. Ama siz, bizi yüreğimizden hançerlediniz. 55 milyonunuzdan zorla 2.5 milyon tanesi çıkardığımız gazeteleri okuyor. Okumadan olmaz ki.. Ama madem öyle. İşte böyle.. Aramızdaki herşey bitti. Küsüz.. Alın mektuplarınızı, verin karton evlerimizi.. Siz kalpsizsiniz.. Son olarak size kartondan kalp veriyoruz.. Elveda.."

Eğer bu arabesk numarayı da yemezlerse kartondan kulakmay kuşu verip barışırız..

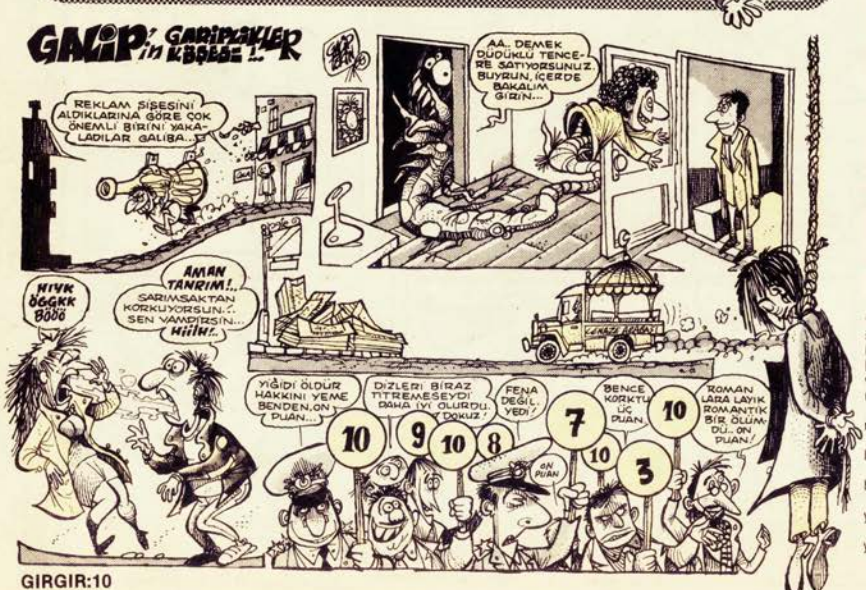

CIRCIR ÇİÇEĞİ

Yücel Ziko

Arkadaşlığımız aşağı yukarı bir yılını doldurmuştu. "Neden sık sık benimlesin?" diye soruyordum, "Yanında çok rahat hissediyorum kendimi.. Kafa yapımız aynı ve aynı frekansda birleşiyoruz.. Üstelik her gittiğimiz yerde hesabı hep sen veriyorsun.." diyordu.

Tamamıyla olmasa da "Haklı" denebilirdi. Kafa yapımız aynıydı. Yoo, ikimizin de brekisefal olduğunu kastetmiyorum, içindekiler aynıydı. Dediği gibi yanlardaki bazı istasyonlardan gelen doğal cızırtılar dışında sıklıkla aynı frekansta birleştiğimiz söylenebilirdi. Son söylediği de doğruydu. Geziyorduk, eğleniyorduk, birlikte olduğumuz anların tadını son saniyesine kadar çıkarıyorduk ve bu anlarda ekonomik imkanlar uç noktalarını zorluyor, hesabı hep ben veriyordum. Zaman zaman feminist akımlara kapılıp vermeye yelteniyordu ama ellerini çantasına atışında, yüzünün ifadesinde hesabı yine ve her zaman benim vermem gerektiği anlamı vardı, ve hep öyle oluyordu.

Bir yıl katıksız, coşkulu, sahtesiz arkadaşlık yaşadık, Birbirimizden deliler gibi hoşlanıyorduk. Anlaşamadığımız konu yok gibiydi. Anlaşamayacağımızı anladığımız konuları tartışmıyorduk zaten. Ama benim için sadece ve sadece onunla birilkte olduğun anlar önemliydi. Onun dışında düzenli bir işim, işim kadar düzenli olmasada sıradan bir bekar hayatım bir ailem vardı.

Para kazanıyordum, beni seven ve sevdiğim aile büyüklerim ve küçük mutluluklar yarattığım bir takım sosyal faaliyetlerim vardı. Dahası, bir yıldır birlikte olduğum, herşeyimizle birbirimize uyum sağladığımız hoşlandığım bir kız arkadaşım vardı. Evlenmeyi de düşünmeyen bu yaşta bir genç daha ne isterdi? Moralim, neşem, mutluluğum, eğer mutluluk buysa, yerindeydi..

Taa ki o güne kadar.

O gün.. O nalet gece.. Bir şişe rakı alıp da arabesk müzik eşliğinde ilk kez yalnız demlenmek istediğim o gece.. Kahretsin, herşey o gece oldu.. O gece sonun başlangıcıydı benim için..

Sanıyorum, dördüncü kadehteydim. Mezem çabuk bitmişti. Mezesiz gitmiyordu meret. İşte o zaman onu meze yapmak istedim içkime, müziğime. Meze diye onu yedim tıka basa, arasına mutluluk koydum, üzerine hüzün sürdüm yedim. Yedikçe içimde büyüdü, hazmedemedim, zorladı, baskı yapmaya başladı. Her yudumda, müziğin her notasında biraz daha şekillendi karşımda. O güne dek hakkında düşündüklerim, birlikte yaşadıklarımız hızla kayıp geçti gözlerimin önünden, canlanıverdi karşımda ansızın. Anlattım; dinledi, güldüm, güldü, neşelendim; neşelendi ve son kadehti sanırım hüzünlendim; o da hüzünlendi. Saatlerce konuştuk. Ama bu kez çok farklıydı anlattıklarım. Bir yıldır ona, yıllardır kimseye anlatamadıklarımı anlatıyordum. Karşımdaki kendisi değil, rakı kadehinden yarattığım hayaliydi, itiraz edemeden beni dinledi. Anlattım dinledi. Karşı koymadan dinledi. Dinledi.. Dinledi..

Meğer ne çok anlatacak şeyim varmış benim. Ne doluymuşum meğer. Anlattıkça, "Ben neymişim be ağbi" diyesim geldi kendime. Peki bir yıldır neden anlatmadım bunları ben? Neden sıkıntılarımdan yüzde vermedim ona, sevinçlerim gibi?..

Son kadehin son yudumunu kafaya dikince, saatlerdir içimde gerili duran ip büyük bir sarsıntıyla koptu. Bir yıldır onunla birlikte yaşadığımız duygular yoğunlaştı şekil değiştirdi. Yalnız kalbimi değil,bütün iç organlarımı sarıp sarmaladı, dahası, gözeneklerimden dışarı taştı, bulunduğum odayı doldurdu, evin dışına çıktı, kenti, şehri ve dünyayı kapladı. Karşımda beliren ve bana gülümseyen hayaline "Seni seviyorum..Seni seviyorum.." diye bağırdım, belki yüz kez..

O günden sonra herşey değişti. Ona daha değişik gözle bakmaya başladım. Ona aşıktım, o benim sevgilimdi ve ona o gözle bakmak zorundaydım.

Pantolon giyerdi daracık ve kıçı iki karış dışarı taşardı. Önceleri önemi yoktu bunun ama şimdi çapkın, gözlerin bakışları rahatsız ediyordu beni. İki haftalık şiddetli baskıdan sonra dizlerinin üzerinde eteklik giydirmeyi başardım.

Aşırı makyaj yapardı önceleri. Zaten güzel bir kızdı. Yaptığı makyaj da onu olağanüstü güzelleştirirdi ama şimdi bana batıyordu bu. Ne gereği vardı güzel olmanın sanki?.. Uzun süren tartışmalardan sonra makyaj olayını en aza sonra da sıfıra indirdim.

Sevmediğim tiplerde arkadaşları vardı. Nasıl olurdu bu? O benim biricik sevdiğimdi. Hemen, o insanlarla ilişkilerini kesmesini söyledim.

Eskisi gibi artık ha deyince her gece biyerlere gidip, serseriler gibi gece yarılarına kadar eğlenemez, içkileri su gibi götüremezdik. Madem onu seviyorumdum, ona göre düzen vermeli hayatıma, ilişkimizi ona göre şekillendirmeliydim. Bu yolda, az zamanda, hem onun adına hem de kendim için çok katı, bazı tedbirler aldım ve uyguladım.

O'na aşık olduğumu anladığım gecenin üzerinden üç ay geçti. O üç ay zarfında her anımda o vardı kafamda. O'na olan sevgim bütün düzenimi altüst etmişti. İşimden ayrılmış, ailemle kavga edip ayrı yaşamaya başlamıştım. İlerisi için o doğrultuda şimdiden birtakım kurallar koymuştum ilişkimize. O benim tek ve gerçek sevgimdi. O'nu seviyordum ve bu büyük sevgime karşılık o da beni sevmeli, koyduğum kurallara, kısıtlamalara bu sevgi uğruna katlanmalıydı...

I-ıh... Öyle olmadı. Ben onu sevdikçe o benden soğudu, ben ona yaklaştıkça o benden kaçtı, ben ona elimden geldiğince büyük bir sevgiyle, şaşılası özveriyle sadık kaldıkça o beni kandırdı, aldattı, ben ona ulaşmaya, daha içiçe olmaya çalıştıkça o benden o oranda uzaklaştı ve o nalet geceden de beter nalet ötesi bir gece, bu birlikteliğin onu sıktığını, artık ona heyecan vermediğimi anlattı bana. Eski güzel günlerin hatırına dostça arkadaşça ayrılmak istediğini de ilave etti... Ayrıldık.

Zorla güzellik, zorla sevgi olmuyor. O'nu gerçekten sevgiye inanarak sevmeseydim, bugün ayrılmayacaktım.

"Sevmek" olayı karşındakinin seni sevmesini istemek mi yoksa içindeki sevgiyi karşındakine vermek mi? Bir türlü anlayamadım gitti şu işi...

Cırcırçiçeğim benim. Senden sonra, sen olmasan da "yaşam güzel hiçbirşeye rağmen..."

O'nu deli gibi sevdim ve kaybettim. Eminim, onu kaybedişimdeki en büyük sebep de içimde ona karşı büyüttüğüm arabesk sevgiydi...

Gölgelerin gücü adına... Söz veriyorum, bir daha asla ve asla sevmeyeceğim...

Haberiniz olsun.

Bitti_

HASBİ TEMBELLER

Terslik...

Şans...

Beğeni...

© 1988 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved

Biz bıyıksızlar

Şiiyir...

Komşular şikayetçi oluyor sevgilim
Yatağın sesini biraz kısalım!

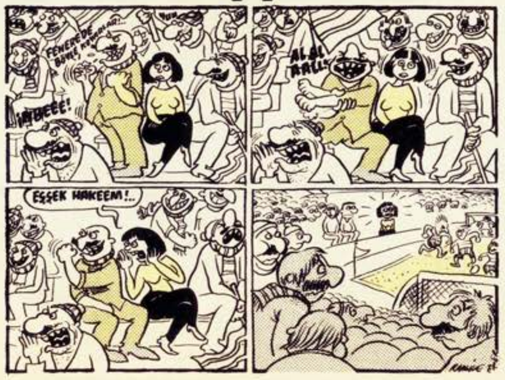

MUHLİS BEY ve YAVLUM MİTHAT...

BEHİÇ ve LATİF

ANLAMA ÖZÜRLÜLER İÇİM KISA HABERLER

★ Amarika'da seçimler yapıldı. Yapılan seçimler yüzünden Regan işsiz kaldı. Yerine "DUŞH" geçti. Diyer aday "BUKAKİZ" seçimleri kaybedince gümüş madalyayla yetimmek zorunda kalddı.

★ Zehirler bitmek bilmeyol. Karadenize sokulan zehirli barillerden somra şimdi de bir geminin karnı yarıldı, denize amonyak sızdı. Karaya vuran yunusların karanlık işlere karıştıkları içim vurulduklarını ve olaya zehirlemme süsü verildiyini sanıyolum. Zehillenen balıkları yiyen insallalda geri zakalılık görüküyol. Geri zakalı oluyollar. Fakak insam balık yemeden duramıyol.

★ Ankara belediyesisi ağaç getirtti. Elma, arnot, kiras, erik, muş ve çetin ağaçlarının yanısıra noel, kristomas, paskalya ve hepi birtdey ağaçları da alındı. Parası kasaya ödendi. Fiş kesildi...

★ Teritoryal ordu kuruluyol. Bu ordu barış zamağnı görev yapaçak. Onun için, barış güvercinlerine, zeytin ağaçlarına, eylence yerlerine, düğün evlerisine, sipor müsağbakalarına ve huzurevlerine saldıracak.

★ Nağyim Almamyada. Dümya şampiyonu hatrelcimis Nağyim, Almamyada bisiklet yarışlarına katıldı. Kopartmada iki bisiklet kopardı, silkelemede iseyse on bisikletçiyi silkeledi...

Muhlis beyden okurcularına armağan poster...

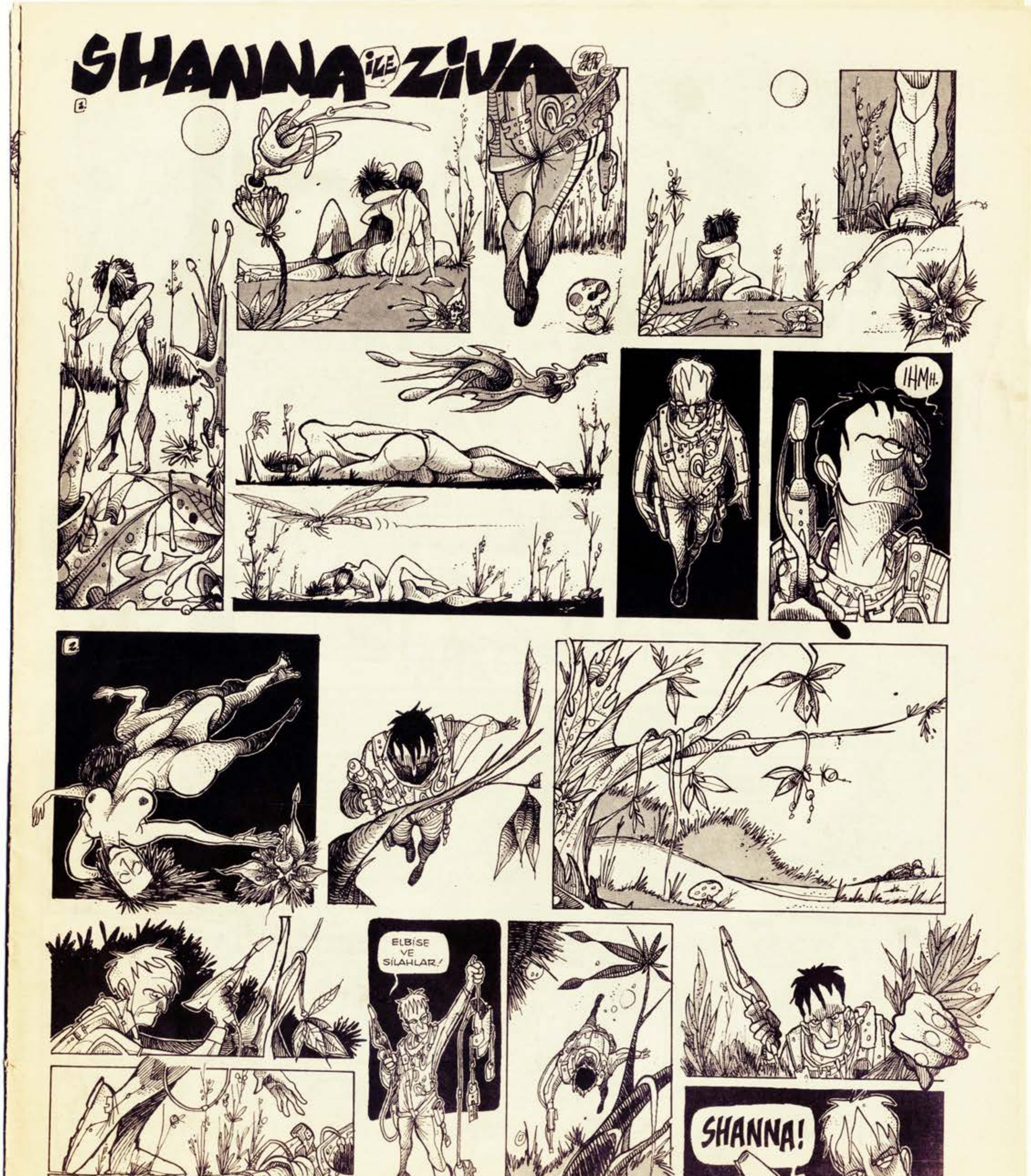
SHANNA İLE ZİVA
IHMH.
ELBİSE VE SİLAHLAR!
SHANNA!

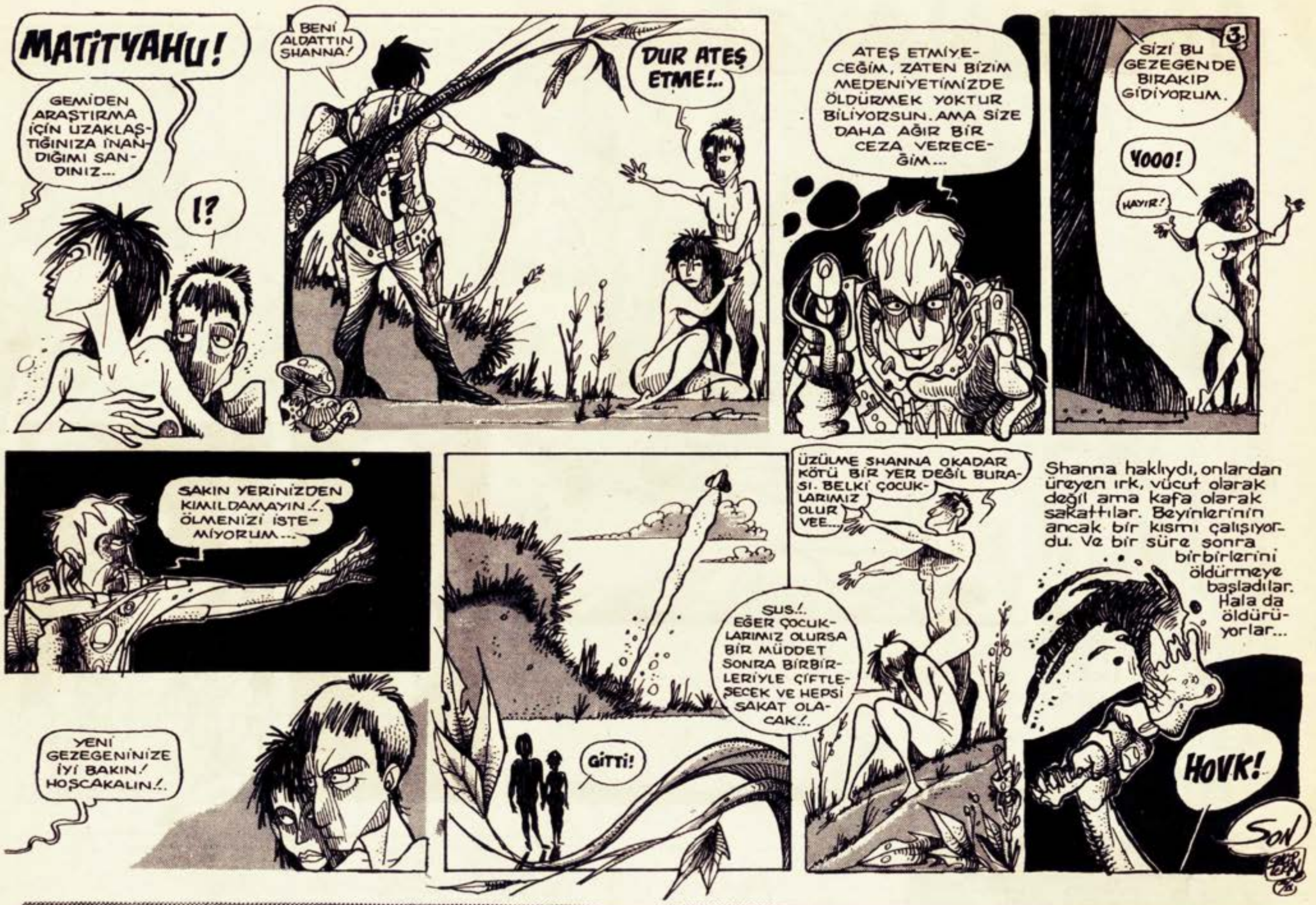
MATİTYAHU!
GEMİDEN ARAŞTIRMA İÇİN UZAKLAŞTIĞINIZA İNANDIĞIMI SANDINIZ...
!?
BENİ ALDATTIN SHANNA!
DUR ATEŞ ETME!..
ATEŞ ETMİYECEĞİM, ZATEN BİZİM MEDENİYETİMİZDE ÖLDÜRMEK YOKTUR BİLİYORSUN. AMA SİZE DAHA AĞIR BİR CEZA VERECEĞİM...
SİZİ BU GEZEGENDE BIRAKIP GİDİYORUM.
YOOO!
HAYIR!
SAKIN YERİNİZDEN KIMILDAMAYIN!.. ÖLMENİZİ İSTEMİYORUM...
YENİ GEZEGENİNİZE İYİ BAKIN! HOŞCAKALIN!..
GİTTİ!
ÜZÜLME SHANNA OKADAR KÖTÜ BİR YER DEĞİL BURASI. BELKİ ÇOCUKLARIMIZ OLUR VEE...
SUS!.. EĞER ÇOCUKLARIMIZ OLURSA BİR MÜDDET SONRA BİRBİRLERİYLE ÇİFTLEŞECEK VE HEPSİ SAKAT OLACAK!..
Shanna haklıydı, onlardan üreyen ırk, vücut olarak değil ama kafa olarak sakattılar. Beyinlerinin ancak bir kısmı çalışıyordu. Ve bir süre sonra birbirlerini öldürmeye başladılar. Hala da öldürüyorlar...
HOVK!
SON

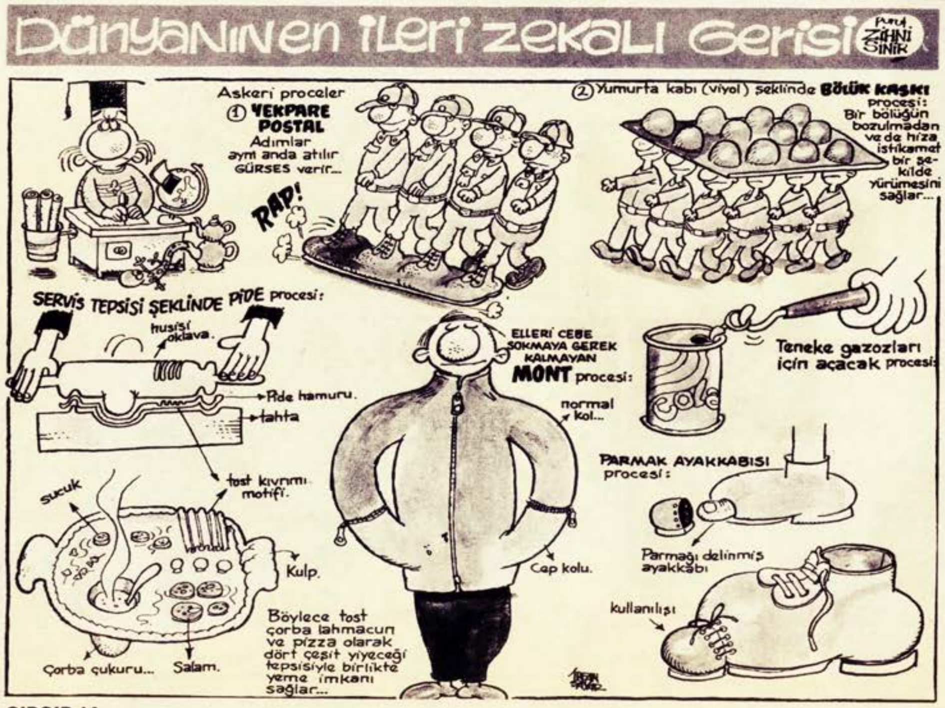
Dünyanın en ileri zekalı gerisi
ZİHNİ SİNİR
Askeri proceler
① YEKPARE POSTAL
Adımlar aynı anda atılır GÜRSES verir...
RAP!
② Yumurta kabı (viyol) şeklinde BÖLÜK KASKI procesi:
Bir bölüğün bozulmadan ve de hiza istikamet bir şekilde yürümesini sağlar...
SERVİS TEPSİSİ ŞEKLİNDE PİDE procesi:
husisi oklava.
Pide hamuru.
tahta
tost kıvrımı motifi.
sucuk
Kulp.
Çorba çukuru...
Salam.
Böylece tost çorba lahmacun ve pizza olarak dört çeşit yiyeceği tepsisiyle birlikte yeme imkanı sağlar...
ELLERİ CEBE SOKMAYA GEREK KALMAYAN MONT procesi:
normal kol...
Çap kolu.
Teneke gazozları için açacak procesi
Cola
PARMAK AYAKKABISI procesi:
Parmağı delinmiş ayakkabı
kullanılışı

mehmet ersoy
1
2
KALK HANIIM!.. NÖBET SIRASI SENDE... BU SUSUZLUKTA TEK DAMLA DÜŞÜRÜRSEN YAKARIM ONA GÖRE!..
HÜRP!

Serhat Gürpınar

GIRGIR
YIL: 17
SAYI: 846
20 KASIM 1988 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Genel Müdür: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **MUAMMER BARUTÇU**

Basıldığı yer: İlyay A.Ş. Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul
TEL: 527 87 86 - 512 41 13
POSTA KOD NO: 34410

KIBRIS: 350 TL. İNGİLTERE: 50 P. AMERİKA: 1.5 $. HOLLANDA: 2 F. FRANSA: 7 FF. İSVEÇ: 6.25 KRON